

Nyord til under 17de November at indgive en Ansøgning om Indfødsret, for at faae det Spørgsmaal klaret, hvorvidt han virkelig ikke skulde være i Besiddelse af den Indfødsret, hvoraf han under de foregaaende Valg havde gjort Brug, og af hvilken han, indtil han læste disse Uttringer i Rigsdagstidenden, troede sig retlig i Besiddelse. Jeg skal tillade mig ganske kortelig at fremhæve Forholdene, som de finde Sted.

Lodsoldermand Bergmann er født af en dansk Fader og dansk Moder i Bergen i Naret 1800. I Naret 1814 kom han herved til Danmark, opholdt sig i Danmark fra 1814 til Efteraaret 1818, vendte da tilbage paa en ganske kort Tid til sin Fødeby, og soer som Sømand fra Bergen, indtil han i April Maa-ned 1820 atter vendte her ned til Danmark, hvor han siden den Tid har opholdt sig. Jeg tør maaskee i den Anledning henvise til Fredstractaten af 14de Januar 1814, hvor det i § 20 jo er omtalt, at med Hensyn til Friheden for Be-boerne i Danmark og Norge til at vende tilbage fra det ene Rige til det andet, med Beholdelse af deres Rettigheder, er Terminen sat til 6 Aar efter Fredstractatens Ratification. Bergmann kom herved i April 1820, altsaa lige ved Udløbet af denne Tidsfrist, og har siden 1820 opholdt sig her i Landet. Han blev under 10de April 1824 ansat som Lodsoldermand paa Nyord, en Stilling, til hvilken flere end jeg antager det for givet, at Indfødsrets Besiddelse er nødvendig. Han har nu altsaa i 28 Aar forestaaet et Embede, hvortil det idetmindste af Mange, ja, jeg troer næsten, jeg tør sige almindeligt er antaget, at Indfødsret ansees som en given Betingelse. Det foreskommer mig, at, naar man mindes, at af sine 52 Leveaar har han saaledes tilbragt de 36 her i Landet, de 32 uden Afbrydelse, og af dem de 28 i et Embede, til hvilket det maa antages, at Indfødsret udtræves, saa er det ikke saa forunderligt, naar det antages af Mange og maaskee af de Fleste, at man ikke kan give ham Indfødsret, fordi han allerede er i Besiddelse af den; men det kan kun lidet hjælpe ham, at han har Indfødsret, naar han ikke kan faae den anerkjendt; han bliver, dersom han ikke kan faae denne Indføds-

ret anerkjendt, faktisk behandlet som En, der ikke er i Besiddelse af den, og det er derfor en Retfærdigheds-Handling, hvortil jeg tillader mig at anmode Thinget om, at det vil være mig behjælpelig ved at skaffe ham sin Indfødsret anerkjendt, for at han saaledes kan vedblive at være i Besiddelse af en Ret, han, som sagt, ved de foregaaende Valg uimodsagt har afbenyttet. Jeg skal i denne Anledning endvidere ganske kort tillade mig at gøre opmærksom paa, at alle de Autoriteter, hos hvem der i denne Anledning er gjort Forespørgsel, have givet ham de bedste Vidnesbyrd, en Mand kan forlange, og dette, enten jeg saa henseer til Sogneforstanderskab, By- og Herredsfoged, Amtmand eller de Autoriteter, der have afgivet de om ham i dette Dieblif for mig liggende Erklæringer, hvori baade hans Bravhed og Dygtighed i meget stærke Ord fremhæves. Det Samme er Tilfældet med Hensyn til den nærværende Overlods, der har afgivet Erklæring om, at han, sørend han kom i det nærværende Embede, havde ved mange Leiligheder hentet til Lodsoldermand Bergmann, for af ham at faae Oplysninger i tvivlsomme Sager, og havde i ham bestandig fundet en ualmindelig dygtig Personlighed, en Dygtighed, som han erklærer, at han i sin Stilling, siden han blev Overlods, bestandig har havt fornyet Leilighed til at anerkjende. Ligeledes er han af den forrige Marineminister, van Dockum, paa det Bedste anbefalet til Indfødsrets Erhvervelse, og jeg skal hertil tillade mig at sive, at den forrige Indenrigsminister, Rigsdagsmanden for Aalborg (Tillisch), har for mig erklæret og givet mig Tilladelse til her at gjentage denne Erklæring, at han for sit Bedkommende ene og alene havde ladet være at indstille Bergmann til at faae Indfødsret, for det Første fordi han modtog dennes Ansøgning et Par Dage efterat han havde indgivet sit andet Lovforslag om Saadanne, der attraaede Indfødsret; men jeg har allerede i saa Henseende tilladt mig at gøre Dem opmærksom paa, at Grunden dertil er den meget naturlige, at han dengang var i Tvivl med Hensyn til, om han ikke allerede havde Indfødsret. Debat-terne her i Folkethinget foresaldt den 6te November, og, naar Bergmann har søgt Ind-